

PRAŽSKÉ REQUIEM

OLDŘICH ANTONÍN HOSTAŠA

OLDŘICH ANTONÍN HOSTAŠA

PRAŽSKÉ REKVIEM

PRVNÍ ČÁST

***

Zvony znějí na věžích přítomnosti,
Praha otevírá brány dějin
a kočár času je připraven.

Jejich hlas zní dál,
probouzí minulost i přítomnost
a kamera dějin otevřela oči.

***

***

Karel čtvrtý oslovil národ,
národ svatého Václava,
a pluh Přemysla Oráče
orá české dějiny.

Kohouti na věžích paláců probouzejí ráno
a svatý Václav usedá na kočár času.

***

***

V hospodě u Fleků
sládek dochucuje pivo,
Václav sestupuje z kozlíku
a jako stín českých dějin usedá.

Nálevnou zní měšťanský jazyk
i jadrná čeština tovaryšů
a v koutě
dva hledají k sobě cestu.

Vychází z nálevny,
usedá na kozlík,
cesta kočáru času jede dál

a jen hvězdy
sledují jeho cíl.

***

***

Stříbro řeky hladí splav u Mánesa,
sluneční diskobolos
chladí své šípy,
které kočár veze Prahou

a jejich záře
laská čekající lokomotivu,
která píše dějiny do svých kol.

Ve vládním salonku
Fanda Tylšarů pohladil harmoniku,
její píseň
zdobí loukotě kočáru času,
který na chvíli zastavil.

Babylon jazyků zdraví ráno,
které rozkvétá dívčí tváře hledající svůj vlak

a jeho píseň
se nese jako jeho múza

rozkvetlá jarním mámením.

***